

SÝYASET NEDÝR?

Thursday, 26 February 2009

M. Ali KAYA

www.fikirbahcesi.org

Siyaset kavga mýdýr, yoksa bir uzlaşma mýdýr? Eski çaðlardan günümüze bu tartýpma bitmemiştir. Siyaset bilhassa günümüzde bireylerin seçmen olmaları ve seçilebilme özelliğinin bulunmasýndan dolayı herkesin ilgisini çekmekte ve en çok konuşulan hususların babýnda gelmektedir. Bu elbette gayet normaldir. Seçme hakkýný verdiğiniz insanlar elbette bu hakký kullanmak için konuşacak ve ilgi duyacaklardır.

Siyaset aslında kavgayı önlemek için vardır. Siyaset, diplomasi demektir; uzlaşmak ve temsil ettiđi toplumun hukukunu kavga etmeden korumak için gereklidir. Ama ne var ki diplomasiyi ve uzlaşmayı beceremeyenler tarafından siyaset kavga aracı olarak görülmektedir. Bu durumda siyaseti ve siyasetçiyi ikiye ayırmak gerçekçi olacaktır. Birincisi, siyaseti kavga olarak gören menfaat aracı yapan ve þahsî çýkarları için siyaset yapanlardır. Ýkincisi de siyaseti toplumun/halkýn hukukunu ve ekonomik çýkarlarını savunmak, kavgayı önlemek için yapanlar ve diplomasi olarak görenlerdir.

Ýktidar mücadelesi bir kavga değildir ve olmamalıdır. Bir hizmet yarýpý, insanlýða ve topluma hizmet aracı yapmak, böyle görmeyi göstermek gerekir. Siyaset bu amaca hizmet etmelidir.

Siyaset ayrı politika ayrıdır diyenler, siyaseti idealizm ve hizmet aracı olarak gören, politikayı ise çýkar kavgası ve çok yüzölçümü görme eđiliminde olanlardır. Bunlar siyasi çekimleri politika olarak yorumlarken, siyaseti insanları idare etme, onları hayra ve iyiye yönlendirme olarak nitelerler. Doğru bir şekilde yapıldýđý ve insanlara hizmeti esas aldýđý sürece, siyaset ile politika arasında fark yoktur. Fark sadece Siyaset kelimesinin Arapça, politika kelimesinin de Ýtalyanca olmasýdır. Bu iki kelime anlam ve içerik olarak aynı manaları ifade ederler.

Ýdealistler siyaseti insanların, toplumun çýkarları için oluþturduđu deđerler olarak tanımladýklarý görülmektedir. Dinin, örf ve adabın oluþturduđu ahlâkî deđerleri ve deđer yargýlarını devam ettirmek, insanları hayra ve iyiye sevk etmek ve gelecek kaygýlarını gidermek için eđitim vermek, ekonomik çýkarlarını korumak ve hukukî meselelerini adil bir şekilde çözmek için insanların siyaset ihtiyacı olduğunu ifade ederler.

**

Ýnsanları hayra ve iyiye yönlendirmek, maddi ve manevi geliþimlerini sađlamak, geleceklerini garanti altına almak için gerekli tedbirleri almak ve onları barýp ve huzur içinde bir arada yaþatmak ancak siyasetle mümkündür. Siyaseti sadece seçim sandýđý oyların çođunu almak için entrika çevirmek olarak görmek çok yanlýptýr. Siyasi Partiler halka hizmet için fikir üreten ve toplumu bir şekilde bilgilendiren, çýkarlarını korumak ve yöneticilerin yasaları ve iktidarı kötü amaçlar ve çýkarları için kullanmalarına engel için çalıþan ve yönetime talip olan kurumlardýr.

Siyasetin amacı hayra ve iyiye, geliþmeye ve kalkýnmaya doğru giden yol ve yöntemleri belirlemektir. Metot, yol ve yöntem ilmine Siyaset denir. Siyasette yol ve yöntem belirlemek ayrı þeydir; bunu hayata geçirmek ve sosyal hayatta tatbik etmek ayrı þeydir. Yol ve yöntem, usul ve metot belirlemek, yani siyasetin felsefesini yapmak ulemanın ipidir. Uygulamak ise Umera dediğimiz, halkı idare edenlerin ipi ve görevidir.

Ulema siyasetin ilmini yapar. Siyasetin ilmini yapmak bizim anladýđýmız manada siyaset değildir. Bunun için ilim adamlarının filozofların, müceddit ve din adamlarının yaptýđý ip siyaset değildir. Siyasal Bilgiler Fakóltesi Siyasetçi ve Ýdareci yetiþtirir; ama siyaset yapmaz. Hiçbir zaman siyasi bir kurum değildir; ilim yuvasý ve bir fakóltedir.

Ýpte Bediüzzaman ve onun yolundan giden Nur Talebeleri Siyasetin ilmini yaparlar ilkelerini ve ölçülerini belirlerler, siyasetçileri siyaset dersi verirler ama asla siyaset yapmazlar. Bu durumu formüle eden cümle Taallüm-ü siyaset, siyaset değildir cümlesidir.

Bu sebeple Bediüzzaman ın siyaseti ilkeli ve fikir odaklı siyasettir. Kur ân-ı Kerimin ve Ýslamiyet in Hayat-ı içtimaiye ve siyasal bakan yüksek dersidir. Bundan dolayı tüm siyasilerin buna ihtiyacı vardır.

Ýslam bilginleri demişlerdir ki Toplumda iki zümre bozulursa her şey fesada gider. Birincisi ulema, ikincisi umera& Bediüzzaman ulemaya siyaset dersi veren bir müceddittir. Risalelere baktığımız zaman Bediüzzaman ın beş bin sayfalık külliyatı az bin sayfasının siyasi ve içtimai derslerden oluştuğunu görmek gerçekçi bir yaklaşımdır. Ýsteyen külliyatı sayfa sayfa tarar ve ileri bir sonuca da ulaşabilir.

**

Günümüz Ýslam Dünyasının problemi Siyazetsizlik tir. Diplomatlı olmaması ve dünya siyasetine yön verememeleridir. Bunun da Siyasal kavramlara yanlış anlam yüklemeleri ve sanki bu kavramlar dine ve kur ana aykırı imiş gibi inanmalarıdır. Yani problem Doğru Bilgi ve Siyaset ilmi problemdir&

Bediüzzaman ın öncelikli olarak Siyasi Kavramları doğru ve Kur ânî açıdan yorumlayarak işe başlamıştır. Yüksek İlmî Siyasal kavramlar: Hürriyet, istibdat, müsavat, adalet, demokrasi, cumhuriyet, mebrutiyet, muhalefet, siyasi partiler, seçim, şura, meşveret, parlamento, gayr-i müslimlerle müsavat, barış, uhuvvet/kardeşlik, ittihat, ittihad-ı islam ve hayat-ı içtimaiye, ehven-i şerî gibi hak, ehak gibi temel kavramlardır.

İki çeşit siyaset vardır: Birincisi: Yüksek siyaset. Bu siyasilerin, siyasetin ve devletin politikalarını, ilke ve hedeflerini belirler& İkincisi: Basit siyaset. Devletin belirlediği ilke ve hedeflere halkı sevk etmek ve basit işlerin, işlerin çıkarlarının takibini yapmak. Devlet siyasiler halka hizmet etmeyi bırakır da menfaat kavgasının yürütme amacına yönelirlerse o zaman şeytandan Allah a şükretmek bu nevi siyasetten de Allah a şükretmek gerekir. Bunun sonucu kavgadır.

Siyasi partiler daha çok basit siyasetin kavgasını vermektedirler ve menfaat kavgası yanında devletin belirlediği istikamette halkı sevk etme çabasında dırlar. Bunun için onların siyaseti Basit siyasettir. Devlet zaten ilke ve hedeflerinden sapan bir siyasi partiye hayat hakkı tanımamaktadır. Siyasi partilere devletin politikalarını takip etmeleri için seçim parası verir, makam, mevki ve menfaat sağlamalarına göz yumar.

Bediüzzaman ve Nur Talebeleri hiçbir zaman bu ikinci nevi siyasete ulaşmamışlardır. Onlar Ýslamın yüksek siyasetini ders ve daima ilke ve politika belirlemiş ve bu ilkelere hizmet eden siyasi partilere oy vererek yine ilkelere ve hedeflere hizmet etmişlerdir.

Nedir bu?

Hürriyet ve Demokrasinin ülkeye yerleşmesine hizmet etmektir. Bediüzzaman ın Demokratlar dediği Hürriyet-i Ber iyye hizmet edecekler dediği siyasiler bunlardır. Kur anın ve dinin hedefi ve amacı olan Hürriyet-i Ber iyye , yanın dinin istediği ve sağladığı ortamı ancak siyasi kavramlara doğru kur ânî anlamlar yüklemek ve o hedeflere yöneltmekle olur. O zaman siyaset din ile barış ve dine hizmet eden bir konuma yükselmiş olur. Yoksa din adına siyaset dinin siyasete ve menfaate alet edilmesini netice verir. Bediüzzaman ın kaçınılmaz siyasetin biri de budur.